HiCRET ETMEYENE

İKRAH YOKTUR

İslam Devleti Resmi Dergisi
Konstantiniyye Dergisi'nin
2. Sayısından Alınmıştır.

Meydan Medya

Hamd Âlemlerin Rabbi olan Allah'a olsun. Salât ve selam mücahidlerin önderi Muhammed ﷺ'e ve bu yolda onu takip edenlerin üzerine olsun.

Bilindiği gibi ikrah altında küfre zorlanan birisi küfür olabilecek bir sözü veya ameli işlerse bu konuda mazeretli olur. Bu konudaki delil ise;

K***albi imanla dolu olduğu hâlde zorlanan kimse hariç, inandıktan sonra Allah'ı inkâr eden ve böylece göğsünü küfre açanlara Allah'tan gazap iner ve onlar için büyük bir azap vardır*** [1]

Bu ayet-i kerimenin ikraha delil oluşunu nüzul sebebinden daha iyi anlamaktayız. Nitekim bu ayetin nüzul sebebi;

Meşhur olan görüşe göre zikredilen ayetin Ammar bin Yasir hakkında nazil olduğudur. Nitekim bu konudaki rivayet, Ebu Ubeyde b. Muhammed b. Ammar b. Yasir yoluyla gelmiştir.

Muhammed b. Ammar b. Yasir şöyle dedi:

"Müşrikler Ammar'ı yakaladılar ve ona işkence yaptılar. Sonunda kendisinden istediklerinin bir kısmını onlara verdi ve onu serbest bıraktılar.

Bunun üzerine Ammar, Rasulullah ﷺ' in yanına gelerek başına gelenleri anlattı. Rasulullah ﷺ ona: Kalbini nasıl buluyorsun?" diye sordu.

Ammar:

"Şüphesiz imanla mutmain olarak buluyorum" diye cevap verdi.

Rasulullah ﷺ ona dedi ki:

"Eğer onlar (işkenceye) dönerlerse, yaptığını tekrarla!" [2]

Bu ayetin dışında ikrah için delil olarak zikredilen başka ayet ve hadisler de bulunmaktadır.

İslam âlimleri ikrahı mutlak olarak bırakmamış bilakis bunu belli bazı şartlara bağlamışlardır.

Konumuz ikrah olmadığı için bu konudaki şartların hepsini zikretmeye ihtiyaç duymuyoruz. Konumuzla alakalı şartlardan sadece bir tanesini ele alacağız.

O şartlardan bir tanesi de;

Zorlanan kaçma, yardım talep etme ve karşı koyamaması gerekir.

Aksi halde ikrah gerçekleşmiş olmaz. Başına gelecek musibetten kurtulamaması ve bu anlamda aciz olması gerekir.

Zorlananın tehdit edildiği şeyi kaçarak, yardım talep ederek ve mukavemet göstererek def edememesi gerekir. [3]

1 Nahl 16/106.
2 Fethul Bari clt.12 sh.312
3 El-Eşbah Vennezair İmam Suyuti Clt.1, Sh.209.

İkraha zorlanan kişi tehdit edildiği şeyi, kaçmakla bile olsa kendisinden def etmekten aciz olması gerekir. [4]

Tehdit edildiği şeyden kurtulma imkânı olan bir insan ikrah altında sayılmaz. Bir şahsın kendi nefsi rahatlığını düşünerek bu konuda ki imkânlarını kullanmaması onu mazeretli kılmamaktadır. İkrah diyerek yaptığı suçun cezasına maruz kalacaktır. Çünkü onun için ikrah söz konusu değildir.

Bu bilgilerden sonra şunları söyleyebiliriz ki; İslam devleti kurulduktan sonra buraya hicret etme imkânı olanlar için ikrah mazereti kalkmıştır. Yukarıda beyan ettiğimiz gibi tehdit altında olan bir şahıs bundan kurtulma imkanı olmadığı durumda ikrah onun için mazeret olabilir.

Melekler, kendilerine zulmeden kişilerin canlarını aldıklarında, onlara, “Ne işte idiniz?” derler. Onlar da: “Biz yeryüzünde zayıf kimselerdik.” derler. Melekler: “Allah’ın yeryüzü geniş değil miydi, siz de orada hicret etseydiniz ya?” derler. İşte bunların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü gidiş yeridir. (Nisa Suresi 97. Ayet)

Allah’ın fazlıyla Müslümanların hicret edebilecekleri, tağutlardan kaçıp sığınabilecekleri bir yurtları artık vardır. Bütün bunlara rağmen tağutların diyarlarında kalanlar için bu ayeti kerimeyi hatırlatmak isteriz.

İbni Abbas, Dehhak, Katade ve Suddi’den rivayet edildiğine göre bu ayet, Mekke’de kalıp hicretten geri duran ve müşriklere sevgi gösterip Bedir gününde mürted olarak öldürülenler hakkında nazil olmuştur. [5]

O günde nefislerine zulmedenler olarak tabir edilenlerin bir kısmı öldürülürken bir kısmı da esir düşmüştü. Öldürülenler hakkındaki rivayetler, onların kâfir ve mürted olduklarıdır.

İkrime ﷺ şöyle der;

“Melekler kendilerine zulmedenlerin canlarını alırken; onlara şöyle derler: “Ne durumdaydınız?” dan “O ne kötü varış yeridir.” Ayetine kadar olan kısım, Kays bin Fakih bin Muğire, Haris bin Zema bin Esved, Kays bin Velid bin Muğire, Ebil as bin Münebbih bin Heccac ve Ali bin ümeyye bin Halef hakkında nazil olmuştur.

İkrime dedi ki; ne zaman Kureyş müşrikleri ve onlara tabi olanlar Ebu Süfyan’ı ve Kureyşlilerin kervanını Resulullah ﷺ ve ashabından alıkoymak ve isteklerine ulaşmak için yola çıktıklarında, kendileriyle beraber daha önce Müslüman olmuş bazı gençleri de zorla getirmişlerdi.

Sözleşmedikleri halde Bedir’de toplandılar ve kâfir olarak öldürüldüler. Onlar İslam dininden dönmüşlerdi. İşte bu ayet-i kerimede isimlendirdiklerimiz bunlardı. [6]

İbn Abbâs ﷺ bana şöyle haber verdi:

İnsanlardan bir kısım Müslümanlar, peygamber

4 Fethul Bari cüz 12 sh 311.
5 İmam Cessas Ahkam’ul Kuran Tefsiri C.3 Sh.228.
6 Taberi Tefsiri c.9 sh.105-106.

döneminde müşriklerle beraber olmuşlar ve onların karartılarını çoğaltmışlardı. Atılan oklardan biri onlardan herhangi birisine isabet etmiş ve öldürülmüştü. Yahut vurulmuş ve öldürülmüştü.

Ve Allah ﷻ "Melekler kendilerine zulmedenlerin canlarını alırken" Nisa 97. ayetini indirdi. [7]

Esir alınanlara da Resulullah ﷺ kâfir muamelesi yapmıştır. Bunlar kendilerini İslam'a nispet ettikleri halde Allah Resulü ﷺ bunların iddialarını kabul etmedi ve bunların zahirlerinin küfür üzere olduğu için bunlara kâfir muamelesi yaptı.

Süddî der ki:

Abbâs, Akîl ve Nevfel esir olduklarında; Allah Resulü Abbâs'a: Kendin ve kardeşinin oğlu yerine fidye ver, buyurdular. Abbâs: Ey Allah'ın Rasûlü, senin kıblene namaz kılmadık mı? Senin şehâdetini getirmedik mi? deyince; Allah Rasûlü; Ey Abbâs, siz hasımlaştınız, size de hasım olundu, buyurdular ve : «Allah'ın yeri geniş değil miydi?...» âyetini okudular. [8]

Buhari'de Enes b. Malik'in rivayetinde Abbas ؓ hakkında şöyle bir rivayet geçer: Ensardan bazı adamlar Rasulullah ﷺ' den izin isteyerek şöyle dediler: Bize izin ver de kız kardeşimizin oğlu Abbas'tan fidye almayalım?, Rasulullah ﷺ : Allah'a yemin olsun ki, ondan bir dirhem bile almamazlık etmeyeceksiniz!" buyurdu. [9]

İbni İshak´ın Siyeri´nde şu ifade geçer: "Senin zahirin (görünüşün) bizi ilgilendirir, Kalbini Allah ﷻ bilir!"

Bu ayeti kerime Mekke'de kalıp Medine'ye hicret etmeyen ve daha sonra zorla Mekkeli müşrikler tarafından bedir savaşına götürülen ve o savaşta ölenler üzerine inmiştir. Bu ayeti kerimede iman ettiği halde Mekke'de kalıp hicret etmeyenler zorla savaşa getirildikleri halde bu konuda herhangi bir mazeretlerinin olmadığını Allah ﷻ kendisi beyan etmektedir.

Bugün Türkiye gibi Tağuti rejimlerin değişik şekillerde Müslümanları küfre zorladıklarını bilmekteyiz.

Tağuti rejimlerin onlara zorla işlettirmiş oldukları küfür veya şirkler için onların bu anlamda herhangi bir mazereti kalmamıştır. Çünkü imanlarını ve dinlerini muhafaza edebilecekleri bir yurtları vardır. Dünyalık bahanelerle buraya hicret etmeyen kardeşlerimizin büyük bir tehlike altında olduklarını ifade etmek isterim.

İmanını ve dinini muhafaza etmek isteyen birilerinin bu saatten sonra küfür diyarında kalmaları caiz değil onları küfrün eşiğine kadar götürebilecek bir tehlike ile karşı karşıyalar

İslam Devleti'ne bir mücahid olarak katılmak istemeseler bile burada bir vatandaş olarak kalmaları gerekir. Çünkü İslam Devleti, bırakın herhangi bir küfür veya şirk olabilecek unsuru, hiçbir harama bile göz açtırmamaktadır. İslam devleti bütün küfür ve şirk çeşitlerine savaş açmış Allah'ın fazlıyla kendi idaresinde tuttuğu alanlarda bu pisliklerin kökünü kazımıştır. Açıkta işlenen bütün haramları kaldırmış, bütün vacipleri zorlada olsa yaptırmış ve bu anlamda hiç kimseye en ufak bir taviz bile vermemiştir. Gizli hallerden ve bireysel davranışlardan beri olduğumuzu beyan ediyor, onları ise Allah'a havale ediyoruz.

Şeyh Ebu Muhammed Adnani'nin dediği gibi:

Haydi, ey Müslümanlar devletinize gelin! Bizler sizi; özellikle de davetçileri ve ilim talebelerini cihada çağırıyoruz.

Haydi, Müslümanlar hilafet topraklarına gelin!

Senin için İslam yurdunda koyun çobanı olman, küfür diyarında kendisine itaat edilen bir efendi olmandan daha hayırlıdır. Tevhid burada gerçekleşti, vela ve bera burada somutlaştı. Allah yolunda cihad burada! Burada şirk de yok, putlar da yok, milliyetçilik de yok, ulusçuluk da yok, şirkçi demokrasi de yok, küfrî laiklik de yok. Arap'la acem, beyazla siyah arasında bir fark yok.

---

7 Fethul Bari cüz 12 sh 311.
8 İmam Cessas'ın Ehkam'ul Kuran Tefsiri C.3 Sh.228.
9 Taberi Tefsiri c.9 sh.105-106.

Amerikalıyla Arap, Afrikalıyla Avrupalı, doğuluyla batılı burada kardeş oldu.

İyiliği emir, kötülükten alıkoyma burada. Allah'ın şeriatı burada hâkim! Allah'ın lütfuyla burada din egemen! Tevhidi haykırmak burada! İslam yurdu burada! Hilafet toprakları burada!

Sırf küfür diyarında kaldıkları için bu ayet-i kerimenin birebir muhatabı olduklarını söylemiyoruz. Hiçbir küfür, şirk veya harama bulaşmadan küfür diyarında ikamet etmek küfür değil haramdır.

Allah Resulü ﷺ şöyle buyurmaktadır:

"Müşrikler arasında ikamet eden her müslümandan beriyim"

"Ey Allah'ın Resulü neden?" denildi. "(Müslümanlarla müşriklerin) "Ateşleri birbirini görmesin", diye cevap verdi. [10]

Yine bu konuda şöyle buyurmaktadır: "Kim bir müşrikle bir araya gelir ve onunla oturursa o da onlardandır." [11]

Fakat askerlik gibi herhangi bir küfre zorlandıkları takdirde bu ayetin birebir muhatabı olacaklarını unutmasınlar. Allah bizleri küfre veya şirke düşmekten muhafaza etsin. Küfür diyarında ikamet eden kardeşlerimizi biran evvel o şirk yuvalarından kurtarsın. Kendi devletlerine, İslam Devleti'ne iltihak etsin.

---

10 Tirmizi clt.3 sf.207 Hadis no: 1604.
11 Sünen-i Ebu Davud Clt.3 Sf.93 Hadis No: 2787.

